

2023. április 24. hétfő

Zsolt 97,10-12: *Az Úr szereti, akik gyűlölnek a rosszat, őrzi azok lelkét, akik hűségesek hozzá, s megmenti őket a gonoszok kezétől. Világosság ragyog fel az igaznak, az ártatlan szívét öröm tölti el. Örüljete hát, igazak, az Úrban, és áldjátok szentséges nevét!*

2Tim1,1-7: *Ezért figyelmeztetek, éleszd fel magadban Isten kegyelmét, amely kézföltételem folytán van benned. Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk.*

Igehirdetés:

Nemrégiben egy nagyon lelkes előadótól hallottam, hogy a keresztyén ember nem fárad el, hiszen.. és itt sorolta az igéket: mindenre van erőm a Krisztusban, szárnyra kelnek, mint a sasok stb. Én hamar nagyon ideges leszek, amikor ezeket hallom. Megvallom, hogy ilyenkor magamban látom a saját piros fejű agymanómat, aki megpróbál közel kerülni a csúnya szavak adatbázisához. Ezek szerint, ha fáradt vagy, akkor még érezd is rosszul magad, mert még rosszul is csinálod. Jézus nem annyira így gondolta: *Jézus elfáradt* és leült Jákob kútjánál, olvassuk Jánosnál, aztán *Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek* – mondja Máté evangéliumában.

Pál itt inkább segíteni szeretne Timóteusnak, aki valószínűleg szintén megfáradt a -- ma így mondanánk – püspöki szolgálatban. Két fontos dolgot mond a megfáradt tanítványának, és itt talán nekünk is. Bár biztosan sokan erőtől duzzadva ülnek itt a padban, de a többség valószínűleg inkább fáradtnak érzi magát így április vége felé. Mi ez a két dolog:

- Isten kegyelme ott él bennünk: vagyis tisztítsuk meg a forrást. Mindannyiunkban ott az Isten. Akármilyen nehéz helyzetben is vagyunk, Isten nem hagy el minket, hanem bennünk él. Talán a fáradtság, a nehézség még alkalmassá is tehet minket arra, hogy valóban rá hagyatkozzunk, valóban tőle kapjunk erőt és ne a magunkéban bízunk.
- A másik gondolata Pálnak, hogy *Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk*, ez az előző gondolat továbbgondolása. Vagyis az, hogy ebből a belső isteni jelenlétből erőt, szeretet és józanságot meríthetünk. Ezt Pál maga is megélte, amikor betegségéből gyógyulást kért Istentől: *Háromszor könyörögtem az Úrhoz, hogy távozzék el ez tőlem, de ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.*

Összegezve nem arról szól a mai igénk sem, hogy a keresztyén ember nem lehet fáradt, nem lehet levert, nem érheti utol a búskomorság és a pesszimizmus, és pláne lehet beteg is. A mai Ige sokkal inkább arra hív, hogy ilyenkor is fordulhatunk Istenhez, aki erőt ad nekünk, hogy elviselhesük a fáradtságunkat, a körülményeket, szeretet ad, hogy tudjuk magunkat és a körülöttünk levőket szeretni, végül józanságot ad: vagyis segít abban, hogy jó döntéseket tudjunk hozni: felmérni, hogyan és mikor tudunk pihenni, felmérni, mi a fontos, lényeges és mi az, ami csak sürgős. A józanság lelke segít minket abban is, hogy eldöntsük, mi a mi dolgunk és mi az, ami nem a miénk. A korai szerzetesség is ismerte az akédiát, amit levertségnek, reménytelenségnek tompaságnak, lustaságnak, undornak is lehet fordítani. Mit lehet tenni, ha ez belép az életünkbe? Benedek pápa szerint: *„Aki Krisztust beengedi az életébe, semmit nem veszít el, semmit, de semmit abból, ami az életet szabaddá, széppé és naggyá teszi... Az élet kapui csak ebben a barátságban nyílnak tágasra. Csak ebben a barátságban mutatkoznak meg igazán az emberlét nagy lehetőségei. Csak ebben a barátságban tapasztalhatjuk meg a szépet és azt, ami szabaddá tesz minket.”*

Vagy Pilinszkyvel szólva nincs olyan belső pokol, ahol Isten ne lenne jelen: A pokol hetedik köre című versében így ír:

A pokol első, második,
harmadik, negyedik köre,
majd az ötödik, hatodik
és végül is a legutolsó.

Itthon vagyok.
Engedd, hogy lepihenjek
és meggömbülve elaludjak végre,
hiszen itt is jelen vag